

Vijf mediapersoonele in het Academiegebouw: LD-hoofredacteur Jan-Geert Majoor, Kees Boonman (docent journalistiek en politiek verslaggever), Ton van Brussel (oud-hoofredacteur LD), Rimmer Mulder (ex-Leeuwarder Courant) en Jeroen Maters (bedrijfsjournalist). FOTO HIELCO KUIPERS

Debat over toekomst LD: alles komt neer op bereidheid om te betalen

Krant kan geen winstmachine zijn

DOOR SILVAN SCHOONHOVEN
VERVOLG VAN VOORPAGINA

LEIDEN - Word honderd procent regionaal! Maak lezers het leven simpeler door antwoorden te geven op hun vragen! Vraag overheidssubsidie aan!

Veel goedbedoelde adviezen aan het 150-jarige Leidsch Dagblad, gisteren tijdens een debat over de toekomst van de krant. En evenveel argumenten tegen die adviezen. Helemaal regionaal? Welnee, de lezer wil juist een complete krant met binnen- en buitenlands nieuws. Lezers bedienen met tips? Aardig, maar een krant hoort toch in de eerste plaats als een waakhond het

stadhuys te volgen. Overheidssteun? Subsidie maakt lui.

Dat een krant van inkt op verpulverde bomen met één been in graf staat, daarover zijn de meeste deelnemers aan het LD-debat het wel eens. „Lezers zijn niet weggegaan, ze zijn gestorven”, vat Rimmer Mulder (ex-Leeuwarder Courant) de situatie samen. „Vroeger nam je de krant als je ging trouwen. Nu niet meer.”

Aan alle kanten heeft het dagblad het te verduren. Als een trekschuit die door de sneltram wordt ingehaald, zo moet de krant toezien hoe het nieuws van 's avonds de vorige ochtend alweer oud is. Lezers wachten niet meer braaf tot de krant hen

komt vertellen hoe de wereld in elkaar zit. Ze bloggen, googelen, sms'en, rss'en en twitteren wel bij elkaar wat ze willen weten. Regionaal nieuws is te vinden op plaatselijke knip- en plaksites door vrijwilligers.

Zit de lezer nog te wachten op een krant? „Ontlezing is het probleem”, stelt oud LD-adjunct Ruud Paauw. „Het gaat nu om X-factor, Idols, scherpe prikkels. Die zal de krant nooit brengen.”

Onzin, werpt bedrijfsjournalist Jeroen Maters tegen. Nederlanders lezen meer dan ooit. Ze willen er alleen niet meer voor betalen. Ook niet voor nieuws, want zoals alles op internet is ook nieuws daar nou eenmaal

gratis. „De nieuwe lezer is een digitale”, beweert Bart Kool van nieuwssite De Teyding. „Op jullie site geven jullie alleen de eerste alinea van een verhaal. Je jaagt de lezer zo weg.”

Mulder stelt de tegenvraag: wat heeft u dan over voor een digitaal LD? „Ongeveer cenderde van wat de papieren krant kost”, antwoordt Kool, „want de druk- en bezorgkosten spaart u uit.” „Die zijn maar 40 procent”, constateert Mulder. „Dus we schieten er bij in.”

Zo blijkt maar weer, uiteindelijk komt alles neer op geld. Iedereen draagt de regionale krant een warm hart toe, maar als het op betalen aankomt wordt het een ander verhaal.

Hoofredacteur Majoor somt op: „Horeca, bioscopen, schouwburg, allemaal wilden ze dolgraag een Leidse uitkrant bij het LD. Maar als het op adverteren aankwam, dan waren ze even met hun schoonmoeder bellen.”

Erger is dat aandeelhouders steeds meer van kranten verwachten dat het winstmachines zijn. „Met die steeds hogere rendementseisen zijn dagbladen ten dode opgeschreven”, vrees ex-LD hoofredacteur Ton van Brussel. „Ik vind het dus helemaal geen schande als de overheid subsidie zou geven. De NOS krijgt 130 miljoen euro per jaar. En die kunnen toch onafhankelijk blijven.”